

Aknay Tibor

KérjeteK bármít

KérjeteK bármít nevemben...
– idéznélek, ha nem untat –
s ha most is ugyanúgy, Uram,
visszakaphatnánk önmagunkat?

Létlelet

Koraeste. A kályhában
még mocorog a parázs,
mielőtt aludni tér.
Az ablaküveg
kettős törésében
bohóc arccal
grimaszol a Hold.
Tükörcarcomon
mintha kaptárból kirajzó
méhek dongánának,
zizeg a köd.
Ma sem értem
jobban a világot,
mint korábban,
ez amolyan
létlelet – látletelet.
Holnap, koraeste...

és áll az idő

Belefér síkba a tér
és áll az idő,
ha akarom.
Az öröklételet élelem
a pillanaton.

Két lét közt

Ha az angyal szárnyatört,
fájó vágy a menny s a föld.

Két lét közt, a semmiben,
semmi ágán megpihen,

s nincs otthon se itt, se ott,
vigyázzatok, angyalok!